

Sag C-866/19

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

27. november 2019

Forelæggende ret:

Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen)

Afgørelse af:

19. september 2019

Kassationsinstævnte:

SC

Kassationsappellant:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (Socialforsikringsanstalten, kontor 1 i Warszawa, afdelingen for internationale aftaler)

Hovedsagens genstand

Sag anlagt af SC mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (Socialforsikringsanstalten, kontor 1 i Warszawa, afdelingen for internationale aftaler) angående størrelsen af en pensionsydelse.

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Genstand: Fortolkning af artikel 52, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/04 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Retsgrundlag: Artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Det præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 52, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/04 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at den kompetente institution:

- a) i henhold til national ret skal medregne ikke-bidragspligtige perioder, som ikke overskrider 1/3 af de samlede bidragsperioder, der er tilbagelagt i henhold til national lovgivning og lovgivningen i andre medlemsstater både ved beregningen af det teoretiske beløb (nr. i) og det faktiske beløb for ydelsen (nr. ii), eller
- b) i henhold til national ret skal medregne ikke-bidragspligtige perioder, som ikke overskrider 1/3 af de samlede bidragsperioder, der er tilbagelagt i henhold til national lovgivning og lovgivningen i andre medlemsstater, men kun ved beregningen af det teoretiske beløb (nr. i) og ikke ved beregningen det faktiske beløb for ydelsen (nr. ii), eller
- c) ikke ved beregningen af hverken det teoretiske beløb (nr. i) eller det faktiske beløb for ydelsen (nr. ii) skal medregne forsikringsperioder i andre medlemsstater ved beregningen af grænsen for ikke-bidragspligtige perioder i henhold til national ret?

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1) (herefter »forordning nr. 883/2004«).

Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ([EFT 1971 II, s. 366]) (herefter »forordning 1408/71«).

Afgørelse nr. H6 af 16. december 2010 om anvendelsen af visse principper i forbindelse med sammenlægning af perioder i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2011, C 45, s. 5) (herefter »afgørelse nr. H6«).

Anførte nationale forskrifter

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dz.U. z 2018 r., pozycja 1270 ze zmianami (lov af 17.12.1998 om arbejdsophørspensioner og andre pensioner ydet af den sociale sikringskasse (Dz. U. 2018, position 1270, som ændret (herefter »pensionsloven«).

Kort redegørelse for de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Ved afgørelse af 24. februar 2014 tildelte Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (herefter »pensionsorganet») i henhold til pensionsloven og forordning nr. 883/2004 SC (herefter »den forsikrede person«) alderspension med virkning fra den 5. november 2013.
- 2 Ved fastsættelsen af SC's ret til pension anvendte pensionsorganet følgende metode: For det første fastlagde pensionsorganet den polske bidragsperiode (104 måneder). For det andet medregnede pensionsorganet polske ikke-bidragspligtige perioder svarende til en tredjedel af den polske bidragsperiode (34 måneder) i forsikringsperioden. For det tredje lagde pensionsorganet – henset til, at den forsikrede person ikke havde optjent minimumsforsikringsperioden på grundlag af de polske forsikringsperioder – bidragsperioder, der var optjent i Nederlandene, til SC's nationale pensionsforsikringsperiode med henblik på at tildele ham pension.
- 3 Den således fastlagte pensionsforsikringsperiode (nationale bidragsperioder + nationale ikke-bidragspligtige perioder + udenlandske bidragsperioder) blev efterfølgende taget i betragtning ved beregningen af det teoretiske beløb for ydelsen i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004. Derefter blev det faktiske beløb for ydelsen beregnet som følgende proportion: 138 måneder polske forsikringsperioder (forsikringsperioder og perioder uden forsikring medregnet med 1/3 af de nationale forsikringsperioder) divideret med 407 (i alt) polske og udenlandske (nederlandske) forsikringsperioder. På dette grundlag blev det beregnet, at den forsikrede person skulle betales 33,9% af det teoretiske beløb på 974,78 PLN, dvs. 335,81 PLN.
- 4 Den forsikrede person anlagde sag til prøvelse af denne afgørelse og nedlagde påstand om, at flere polske ikke-bidragspligtige perioder skulle tages i betragtning. Sąd Okręgowy w Warszawie (den regionale domstol i Warszawa, Polen) forkastede ved dom af 19. november 2015 søgsmålet i det hele.
- 5 Den forsikrede person iværksatte appel af dommen fra Sąd Okręgowy w Warszawie (den regionale domstol i Warszawa). Ved dom af 9. august 2017 ændrede Sąd Apelacyjny w Warszawie (appeldomstolen i Warszawa), idet den lagde Domstolens dom af 3. marts 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114 (herefter Tomaszewska-dommen) til grund, den appellerede dom som følger: Med hensyn til beregningen af det beløb, den forsikrede person var berettiget til, anerkendte appeldomstolen 1/3 af de samlede bidragsperioder tilbagelagt i Polen og Nederlandene som dokumenterede ikke-bidragspligtige perioder.
- 6 Pensionsorganet har iværksat kassationsanke af dommen afsagt af Sąd Apelacyjny w Warszawie (appeldomstolen i Warszawa), for så vidt som appeldomstolen havde pålagt pensionsorganet at medregne flere polske ikke-bidragspligtige perioder i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004 ved beregningen af den forsikrede persons ydelse.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 7 Den forsikrede person har gjort gældende, at pensionsorganet, da det fastlagde beløbet for den ydelse, han skulle betales, undlod at anvende artikel 45 i forordning 1408/71 som fortolket ved Tomaszewska-dommen. Pensionsorganet gjorde dette, idet det kun tog ikke-bidragspligtige perioder i betragtning med 1/3 af forsikringsperioderne i Polen, selv om det i henhold til Tomaszewska-dommen skulle have taget ikke-bidragspligtige perioder i betragtning med 1/3 af forsikringsperioderne i Polen og Nederlandene.
- 8 Pensionsorganet har for det første gjort gældende, at fortolkningen af artikel 45 i forordning 1408/71 ikke finder anvendelse i den foreliggende sag. For at den forsikrede person kan være berettiget til pension, er det tilstrækkeligt at lægge de forsikringsperioder, der er optjent i en anden medlemsstat, til de polske forsikringsperioder (både bidragsperioderne og de ikke-bidragspligtige perioder, der medregnes med 1/3). Ifølge pensionsorganet finder Tomaszewska-dommen kun anvendelse, hvis det efter anvendelsen af fremgangsmåden i den foreliggende sag fastslås, at den forsikrede person ikke har opnået den påkrævede minimumsforsikringsperiode. Det er kun derefter, at de udenlandske bidragsperioder kan lægges til de nationale bidragsperioder, og den maksimale andel af nationale ikke-bidragspligtige perioder (1/3 af bidragsperioderne) kan beregnes på grundlag af de samlede (nationale og udenlandske) forsikringsperioder. For det andet vedrører Tomaszewska-dommen fortolkningen af artikel 45, stk. 1, i forordning 1408/71 (hvis tilsvarende bestemmelse er artikel 6 i forordning nr. 883/2004), og ikke artikel 46, stk. 2, i forordning 1408/71 (hvis tilsvarende bestemmelse er artikel 52 i forordning nr. 883/2004). For det tredje ville den anvendelse af artikel 45, stk. 1, i forordning 1408/71, som blev lagt til grund i Tomaszewska-dommen, resultere i, at flere polske ikke-bidragspligtige perioder ville blive taget i betragtning end under polsk lovgivning, hvilket på den ene side ville føre til en forøgelse af den polske socialforsikringsordnings bidrag til den forsikrede persons ydelser, og på den anden side til en reduktion i bidragene til finansieringen af denne ydelse fra socialforsikringsordningen i den anden medlemsstat, hvortil den forsikrede person har betalt bidrag i en meget længere periode end til den polske ordning. For det fjerde følger det af punkt 2 i afgørelse nr. H6, at de perioder, der er indberettet af forsikringsorganer i andre medlemsstater, skal kumuleres uden at der stilles spørgsmål ved deres kvalitet, hvilket betyder, at det polske forsikringsorgan ikke kan være forpligtet til at tage flere nationale perioder i betragtning (ved at tillægge udenlandske forsikringsperioder), end det er påkrævet under national lovgivning.

Kort redegørelse for begrundelsen for forelæggelsen

- 9 Efter Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) opfattelse kan artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 883/2004 fortolkes på tre forskellige måder, hvilket afspejles i det præjudicielle spørgsmål.

- 10 Den første mulige fortolkning er baseret på Tomaszewska-dommen. Det følger af den dom, at artikel 45, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 skal fortolkes således, at »den kompetente institution i den berørte medlemsstat ved fastlæggelsen af den minimumsforsikringsperiode, der efter national lovgivning skal være tilbagelagt, for at en vandrede arbejdstager kan erhverve ret til en arbejdsophørspension, med henblik på at fastsætte den grænse, som ikke-bidragspligtige perioder ikke kan overstige i forhold til bidragsperioder, som fastsat i denne medlemsstats retsfor skrifter, skal medregne alle de forsikringsperioder, som er tilbagelagt i løbet af den vandrede arbejdstagers erhvervsaktive liv, herunder dem, der er tilbagelagt i andre medlemsstater«. Sąd Apelacyjny w Warszawie lagde også denne argumentation til grund, da den bestemte de beløb, der henvises til i artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 883/2004.
- 11 Sąd Najwyższy (øverste domstol) har påpeget, at i henhold til artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 883/2004, er det teoretiske beløb for ydelsen lig den ydelse, som den pågældende ville kunne gøre krav på, hvis samtlige forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter de øvrige medlemsstats lovgivning, havde været tilbagelagt efter den for den kompetente myndighed gældende lovgivning på det tidspunkt, da ydelsen skulle fastsættes. Ifølge Sąd Najwyższy (øverste domstol) gengiver denne bestemmelse den løsning, der blev fastsat i artikel 45, stk. 1, i forordning 1408/71 (nu artikel 6 i forordning nr. 883/2004). Dette betyder på sin side, at bestemmelsen kan fortolkes i overensstemmelse med Tomaszewska-dommen.
- 12 Ordlyden af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004 angiver klart, at ved beregningen af det teoretiske beløb for ydelsen, skal en retlig fiktion anvendes, ifølge hvilken alle de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater, behandles, som om de var blevet tilbagelagt i Polen. Da polsk lovgivning anvender en løsning, hvorved bidragsperioderne først tælles, og det først er derefter, grænsen på 1/3 for de ikke-bidragspligtige perioder fastsættes, fører en anerkendelse af denne retlige fiktion og anvendelsen af fortolkningen i Tomaszewska-dommen, til den konklusion, at de polske og nederlandske bidragsperioder skal lægges samme, og at det først er derefter, at grænsen på en tredjedel af bidragsperioderne for de polske ikke-bidragspligtige perioder kan fastsættes. Dette fører til en forhøjelse af det teoretiske beløb for ydelsen, fordi den samlede forsikringsperiode, der tages i betragtning, er længere.
- 13 I den foreliggende sag vil dette betyde, at denne forsikringsperiode derved ville forlænges fra 407 måneder til 445 måneder (104 måneder bidragsperioder + 72 måneder med ikke-bidragspligtige perioder ved en grænse på 1/3 af summen af polske og nederlandske bidragsperioder på 373 måneder + 269 måneder nederlandske bidragsperioder).
- 14 Ved anvendelsen af denne forståelse i den foreliggende sag ville andelen af polske ikke-bidragspligtige perioder, som kunne tages i betragtning, forøges. Som følge deraf ville »længden af forsikringsperioderne«, der blev tilbagelagt i Polen sammenlignet med den samlede varighed af forsikringsperioderne forøges (artikel 52, stk. 1, litra b), ii), i forordning nr. 883/2004) fra 138 måneder (104 måneder

bidragsperioder + 34 måneder ikke-bidragspligtige perioder) til 176 måneder (104 måneder bidragsperioder + 72 måneder ikke-bidragspligtige perioder). Som følge deraf ville den andel af ydelsen, der betales af det polske organ (inden for rammerne af den forholdsmæssige ydelse) øges fra 33,9% til 39,5% (i stedet for 138:407 måneder ville det være 176:445 måneder). Følgelig ville den forsikrede person modtage en højere ydelse fra den kompetente polske institution.

- 15 Denne fortolkning af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004 kræver, at man antager, at Tomaszewska-dommen ikke kun finder anvendelse i forhold til erhvervelse af retten til en ydelse, men også ved beregningen af ydelsens størrelse. Denne antagelse støttes af den omstændighed, at den bevarer sammenhængen mellem reglerne for fastsættelse af den forsikringsperiode, der er påkrævet for erhvervelse af retten til en ydelse, og reglerne for fastlæggelse af forsikringsperioden med henblik på beregningen af denne ydelses størrelse.
- 16 Da Domstolen allerede har fastslået i sin praksis, at den i artikel 45 i forordning 140 (nu artikel 6 i forordning nr. 883/2004) anvendte formulering »som om der er tale om perioder, der er tilbagelagt efter den for pågældende institution gældende lovgivning«, skal forstås således, at den polske pensionsmyndighed skal medregne de polske ikke-bidragspligtige perioder med en grænse på 1/3 af de polske og udenlandske bidragsperioder, skal den tilsvarende formulerede bestemmelse i artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004 (hvis samtlige [forsikringsperioder] [...] havde været tilbagelagt efter [...] lovgivning[en] [...]) fortolkes på samme måde. I begge tilfælde er der nemlig tale om en retlig fiktion, hvorefter forsikringsperioder i andre medlemsstater behandles, som om de var forsikringsperioder tilbagelagt i Polen.
- 17 Domstolen forekommer at anvende denne fortolkning af artikel 52 i forordning nr. 883/2004 i præmis 42 i dom af 7. december 2017, Zaniewicz-Dybeck, C-189/16 (EU:C:2017:946). Det fastslås i denne præmis, at den tilsvarende bestemmelse i forordning nr. 1408/71 bestemmer, at den kompetente institution beregner det teoretiske beløb for den ydelse, som den pågældende har krav på, »som om samtlige de perioder, som den pågældende har arbejdet i forskellige medlemsstater, var blevet tilbagelagt i den medlemsstat, hvor den kompetente institution er beliggende«. I andre domme har Domstolen anvendt formuleringen »som om den forsikredes erhvervsmæssige beskæftigelse udelukkende er foregået i den pågældende medlemsstat« (dom af 21.7.2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, præmis 27, af 21.2.2013, Concepción Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, præmis 41, og af 26.6.1980 r., Menzies, 793/79, EU:C:1980:172, præmis 10).
- 18 Domstolen har endvidere lagt til grund, at princippet om national behandling af forsikringsperioderne ikke betyder, at perioder, som er blevet anerkendt som forsikringsperioder i en anden medlemsstat (eksempelvis perioder med militærtjeneste, dom af 15.12.1993, Fabrizio m.fl. mod Office national des pensions, C-113/92, EU:C:1993:930, præmis 25) er udelukket fra forsikringsperioden, selv hvis disse perioder ikke anerkendes i det kompetente

institutions medlemsstat. Denne opfattelse kan modsætningsvis indikere, at flere polske ikke-bidragspligtige perioder bør anerkendes, end det er foreskrevet i national ret.

- 19 Denne fortolkning af artikel 52 i forordning nr. 883/2004 støttes også af det generelle princip, som Domstolen følger ved fortolkningen af den forordnings bestemmelser, hvorefter forordningens bestemmelser skal fortolkes i lyset af det formål, der blev fastsat i artikel 45 TEUF (tidligere artikel 39 [48] TEF). Dette formål indebærer, at »de vandrede arbejdstagere ikke må tåle en nedsættelse af størrelsen af de sociale sikringsydelser, fordi de har udnyttet deres ret til fri bevægelighed« (dom af 21.2.2013, Concepción Salgado Gonzalez, C-282/11, EU:C:2013:86, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis), hvilket på sin side betyder, at anvendelsen af koordineringsregler ikke må medføre en forringelse af den vandrede arbejdstagers situation (dom af 17.12.1998, Aristóteles Grajera Rodriguez, C-153/97, EU:C:1998:615, præmis 17, af 9.10.1997, Antonio Naranjo Arjona, C-31/96, C-32/96 og C-33/96, ECLI:EU:C:1997:475, præmis 22; og af 9.8.1994, Reichling mod INAMI, C-406/93, EU:C:1994:320, præmis 21–24).
- 20 Sąd Najwyższy (øverste domstol) har endvidere anført, at Domstolen allerede har fastslået, at formålet med artikel 46 i forordning 1408/71 er »at sikre arbejdstageren det højeste teoretiske beløb, som han ville kunne gøre krav på, hvis alle forsikringsperioderne havde været tilbagelagt i den pågældende stat« (dom af 21.7.2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, præmis 28). Realiseringen af dette formål kræver, at der tages hensyn til de ikke-bidragspligtige perioder i forhold til det samlede antal afgiftsperioder, som er tilbagelagt i henhold til socialforsikringslovgivningen i den kompetente institutions stat og i andre medlemsstater (dom af 18.2.1992, Antonietta Di Prinzio, C-5/91, EU:C:1992:76, præmis 56).
- 21 Den anden fortolkningsvariant er baseret på den antagelse, at Tomaszewska-dommen kun delvist påvirker fortolkningen af artikel 52 i forordning nr. 883/2004. Således finder den fortolkning, Domstolen anvendte i den dom kun anvendelse ved fastsættelsen af det teoretiske beløb [artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004], idet denne bestemmelse udtrykkeligt fastsætter, at det teoretiske beløb skal beregnes på grundlag af den retlige fiktion, at den forsikrede person har tilbagelagt alle anerkendte forsikringsperioder i Polen. Denne forståelse finder imidlertid ikke anvendelse ved beregningen af det faktiske beløb. Denne fortolkningsmåde forudsætter, at artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004 fortolkes således, at forholdet mellem de beløb, der betales af de kompetente institutioner i to medlemsstater, skal fastlægges ved særskilt at tælle forsikringsperioderne i hver af de medlemsstater (i henhold til de regler, der gælder i disse medlemsstater), hvor den forsikrede person var dækket af socialforsikring, og ved at anvende forskellige regler for det teoretiske og de faktiske beløb.
- 22 Denne fortolkning af artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 883/2004 støttes af den omstændighed, at bestemmelsen indebærer, at der kun skal tages hensyn til

forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til den kompetente institutions nationale lovgivning (i den foreliggende sag, polsk lovgivning). Disse perioder skal derefter sammenholdes med den samlede varighed af de forsikringsperioder, som er tilbagelagt i henhold til lovgivningen i alle de medlemsstater, som arbejdstageren har haft tilknytning til i sit arbejdsliv.

- 23 Denne fortolkning kan forekomme kontroversiel. Den indfører nemlig forskellige regler for fastlæggelsen af forsikringsperioden for beregningen af det teoretiske beløb for ydelsen og for beregningen af det faktiske beløb for den ydelse, der skal betales. Ved beregningen af det teoretiske beløb for ydelsen, sammenlægges nationale og udenlandske bidragsperioder med henblik på at fastlægge loftet for de nationale ikke-bidragspligtige perioder, der skal tages i betragtning. På den anden side omfatter den samlede forsikringsperiode ved beregningen af ydelsens faktiske beløb kun de forsikringsperioder, som er tilbagelagt i henhold til hver enkelt medlemsstat, og disse perioder beregnes særskilt. I den foreliggende sag ville forsikringsperioden med henblik på beregningen af det teoretiske beløb være 445 måneder, mens det for beregningen af det faktiske beløb kun ville være 407 måneder. Det teoretiske beløb for ydelsen og det faktiske beløb for ydelsen, som det polske pensionsorgan skal betale, ville forøges. Imidlertid ville de polske socialforsikringsordnings andel af finansieringen af den pensionsydelse, den forsikrede er berettiget til, ikke forøges, da den i stedet for at udgøre 39,5% i den første variant kun ville udgøre 33,9%.
- 24 Til støtte for denne fortolkning af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004 kan anføres det synspunkt, der blev anført i dom af 26. juni 1980, Menzies (793/79, EU:C:1980:172), hvorefter visse forsikringsperioder tages i betragtning ved beregningen af den teoretiske ydelse, men ikke ved beregningen af den faktiske ydelse (præmis 12 i den nævnte dom, jf. også dom af 3.10.2002, Angel Barreira Perez, C-347/00, EU:C:2002:560, præmis 32).
- 25 Endelig antages det ved den tredje fortolkningsmulighed, at Tomaszewska-dommen kun finder anvendelse i forhold til erhvervelsen af retten til en pension, men ikke ved beregningen af pensions beløb. I så tilfælde tages forsikringsperioder i en anden medlemsstat ikke i betragtning overhovedet ved beregningen af grænsen (1/3 af bidragsperioderne) for ikke-bidragspligtige perioder, som kan tages i betragtning ved beregningen af ydelsen.
- 26 Denne opfattelse, som pensionsorganet har gjort gældende, kan finde støtte i den sontring Domstolen foretog mellem reglerne for erhvervelse af retten til pension, og reglerne for beregningen af pensionens beløb (dom af 12.9.1996, Lafuente Nieto mod Instituto Nacional de la Seguridad Social og Tesoreria General de la Seguridad Social, C-251/94, EU:C:1996:319, præmis 49) og af punkt 2 i afgørelse nr. H6. Både denne dom og afgørelsen blev imidlertid afsagt og udstedt før Tomaszewska-dommen.
- 27 Som argument for den tredje fortolkning kan det anføres, at forsikringsperioder i andre medlemsstater i henhold til artikel 6 i forordning nr. 883/2004 (som svarer

til artikel 45, stk. 1, i forordning 1408/71) skal medregnes »i fornødent omfang«. Da disse perioder kun skal medregnes »i fornødent omfang«, kan det derfor antages, at Tomaszewska-dommen kun finder anvendelse, for så vidt som den forsikrede person ikke er berettiget til en ydelse på grundlag af særskilt beregnede bidragsperioder og ikke-bidragspligtige perioder for hver medlemsstat, hvor han var forsikret. I den foreliggende sag opnåede den forsikrede person ret til en pension uden at behøve at anvende den metode for beregning af forsikringsperioderne, som anvendes i Tomaszewska-dommen, og det var således ikke nødvendigt at medregne forsikringsperioderne i andre medlemsstater for at beregne den nødvendige periode for at opnå ret til ydelsen. I dette tilfælde kan artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 883/2004 fortolkes således, at hvis det ikke er nødvendigt at medregne forsikringsperioderne i andre medlemsstater for at nå frem til erhvervelsen af en ret til pension, medregnes disse perioder ikke ved beregningen af varigheden af den nationale forsikringsperiode (som summen af de nationale bidragsperioder og de nationale perioder ikke-bidragspligtige perioder op til maksimalt 1/3 af de samlede nationale og udenlandske bidragsperioder).

ARBEJDSDOKUMENT